

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 4. Når dertil findes anledning, kan Højesteret forlange erklæring af landsretten til yderligere oplysning om, hvad der er foregået under domsforhandlingen for samme.

§ 956. Tiltalte har ret til at deltage i retsmødet.

Stk. 2. Tiltaltes udeblivelse hindrer ikke sagens fremme, når en forsvarer er mødt.

§ 957. Under domsforhandling for Højesteret har den part, som anker, først ordet. I øvrigt foregår forhandlingen i de former, som Højesteret under iagttagelse af reglerne i kapitel 2, 3 og 16 herom nærmere fastsætter.

Stk. 2. Afhørelse af vidner for Højesteret foregår overensstemmende med reglerne i §§ 872-75.

§ 958. Er en fra den ene side rejst anke støttet til grunde, der kan lede til, at Højesteret afsiger ny dom i realiteten, har modparten, uanset at han ellers nu ville være udelukket fra at påanke dommen, adgang til at påstå denne ophævet på grund af fejl, der må lede til sagens hjemvisning til ny forhandling. Dog må han så betimelig forud for sagens foretagelse give modparten meddelelse om, at han agter at fremsætte sådan påstand, og om grunden, hvorpå den støttes, at modparten får tid til fornøden forberedelse.

Stk. 2. Ankegrunde, som ikke er anført i vedkommende parts ankemeddelelse eller den i fortsættelse af denne afgivne begrundelse (§ 950) eller i en af ham i henhold til nærværende paragrafs første stykke, sidste punktum, afgiven meddelelse, og som heller ikke er af den beskaffenhed, at retten i embeds medfør skal tage dem i betragtning (§ 959), kan Højesteret tilstede ham at fremkomme med, når særlige grunde findes at tale derfor. Findes det, at deres fremsættelse gør yderligere forberedelse nødvendig for modparten, udsætter Højesteret sagen derefter.

§ 959. Højesterets prøvelse er i reglen indskrænket til de påberåbte ankegrunde; herfra gælder dog følgende undtagelser:

- 1) Hvor anken eller en i henhold til § 958, stk. 1, fremsat påstand er støttet på en af de i § 945 omhandlede grunde, kan retten i det hele prøve, om nogen i § 945 omhandlet ankegrund kan medføre en ændring i landsrettens afgørelse, jf. dog § 960, stk. 3, 2. pkt.